

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2010 r

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Artur Tomanek (spr)

SSO Anna Górna
SSO Małgorzata Cichocka

Protokolant: Dominika Olbert

Po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2010 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy zamawiającego Wrocławskie Centrum Zdrowia SPZOZ we Wrocławiu
przy udziale DOMILAR sp. z o.o. we Wrocławiu
o zamówienie publiczne

na skutek skargi wniesionej przez DOMILAR sp. z o.o. we Wrocławiu
od postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej
z dnia 9 lipca 2010 sygn. akt KIO/UZP/1382/10

postanawia:

oddalić skargę.

Sygn. akt X Gz 254/10

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Krajowa Izba Odwoławcza odrzuciła odwołanie skarżącego od czynności zamawiającego ora z obciążyła skarżącego kosztami postępowania w wysokości 10.000 zł stanowiącymi wpis uiszczony przez skarżącego.

W uzasadnieniu wskazano, że skarżący uchybił 5-dniowemu terminowi na wniesienie odwołania, który upływał w dniu 28.6.2010 r. Tymczasem odwołanie wpłynęło do Prezesa Izby w dniu 2.7.2010 r. Po wejściu w życie ustawy z 2.12.2009 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych, w przepisach tej ustawy brakuje regulacji stanowiącej, iż wniesienie odwołania w placówce pocztowej operatora publicznego jest równoznaczne z wniesieniem odwołania do Prezesa Urzędu, wobec czego odrzucono odwołanie na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Skargę od powyższego orzeczenia wniósł skarżący, wnosząc o jego uchylenie i zarzucając:

- 1) naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy - art. 182 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 185 ust. 7 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przepisy tej ustawy zawierają regulacje szczególne w zakresie sposobu wniesienia odwołania i przesłanek zachowania terminu, wobec czego do doręczeń odwołań stosuje się przepisy k.c.,
- 2) art. 165 § 2 k.p.c. w zw. z art. 115 k.c. poprzez jego niezastosowanie,
- 3) art. 192 ust. 10 ustawy Prawo zamówień publicznych w zw. z § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa RM z 15.3.2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym sposobu ich rozliczania poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że z braku przepisów regulujących bezpośrednio koszty odwołania, obciążenie kosztami postępowania stosownie do jego wyniku oznacza obciążenie skarżącego w wysokości pełnego wpisu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zarzuty podniesione w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że termin na wniesienie odwołania wynosił 5 dni, zgodnie z art. 182 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (dalej: u.p.z.p.). Trafnie też zauważył organ odwoławczy, że ustawą nowelizującą u.p.z.p. z 2.12.2009 r., skreślono art. 184 ust. 2 zd. 2. tej ustawy, według złożenie odwołania w placówce pocztowej operatora publicznego było równoznaczne z wniesieniem odwołania do Prezesa Urzędu, w związku z czym w przepisach tej ustawy brakuje normy nakazującej traktowanie daty nadania odwołania w urzędzie pocztowym w sposób równoznaczny z dniem złożenia odwołania. Wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, znowelizowana u.p.z.p. nie odsyła też do przewidujących taki skutek przepisów k.c. i k.p.c.

Zgodnie z art. 185 ust. 7 u.p.z.p. do postępowania odwoławczego stosuje się odpowiednio przepisy k.p.c. o sądzie polubownym (arbitrażowym), jeżeli ustawa się nie stanowi inaczej. Przepisy k.p.c. o sądzie arbitrażowym są zamieszczone w części piątej k.p.c. (art. 1154 k.p.c. i nast.). W przepisach tych brakuje regulacji stanowiących o doręczeniach dokonywanych sądowi polubownemu. Według art. 1184 k.p.c. zasady postępowania przed sądem polubownym wynikają bowiem zasadniczo z uzgodnień poczynionych przez strony. Do postępowania wywołanego wniesieniem skargi na czynność zamawiającego nie można stosować art. 165 § 2 k.p.c. (o treści odpowiadającej uchylonemu art. 184 ust. 2 zd. 2. u.p.z.p.), gdyż powołana norma art. 185 ust. 7 u.p.z.p. nie odsyła do przepisów k.p.c. o procesie (jak czyni to art. 13 § 2 k.p.c.), względnie do przepisów k.p.c. w ogólności, ale odsyła wyłącznie do przepisów k.p.c. o sądzie polubownym.

Mając na względzie z jednej strony uchylenie przepisu art. 184 ust. 2 zd. 2. u.p.z.p., a z drugiej strony, wąski zakres odesłania w art. 185 ust. 7 u.p.z.p., uniemożliwiający odpowiednie stosowanie art. 165 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., należy stwierdzić, że zarówno gramatyczna jak i systemowa wykładnia powyższych przepisów uzasadniają wniosek, że w świetle obowiązujących przepisów dniem wniesienia odwołania jest dzień doręczenia go Prezesowi Urzędu, nie zaś dzień nadania go w urzędzie pocztowym. Wydaje się, że celem takiej regulacji jest maksymalne usprawnienie postępowania odwoławczego, w związku ze specyfiką postępowania w sprawie zamówień publicznych, które powinno prowadzić do jak najszybszego rozstrzygnięcia sporu. Podchodząc zaś do rozpatrywanej kwestii w sposób praktyczny, w dobie współczesnych środków komunikacji spełnienie wymagania doręczenia odwołania Prezesowi Urzędu jest możliwe w tym samym dniu, w którym odwołanie jest sporządzone (podpisane), zaś w przypadkach szczególnych jest ono możliwe w następnym dniu po wniesieniu (podpisaniu) odwołania. Nie można zatem podzielić daleko idącego wniosku o sprzeczności rozważanej regulacji z zasadą zaufania obywateli do państwa.

Nie jest trafny zarzut skarżącego, iż w niniejszej sprawie nie było podstawy do obciążenia skarżącego - przegrywającego spór - pełnym wpisem określonym w § 1 ust. 2

rozporządzenia Prezesa RM z 15.3.2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzaju kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania. Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że żadna norma wskazanego rozporządzenia nie przewiduje ograniczenia wysokości przedmiotowego wpisu w zależności od sposobu rozstrzygnięcia sporu przez Izbę. Niewątpliwie Izba wydała postanowienie o odrzuceniu odwołania, które rozstrzygnęło przedmiotowe odwołanie, ponosząc w związku z tym koszty obsługi postępowania odwoławczego; również koszty szkoleń członków Izby (§ 3 pkt 1a powołanego rozporządzenia Prezesa RM z 15.3.2010 r.) zostały poniesione w związku z rozpatrywaniem przez nich odwołań, bez względu na to, czy orzeczenie w konkretnym przypadku ma charakter merytoryczny (oddalenie odwołania) czy formalny (odrzućenie odwołania). Zgodnie z wyraźnym brzmieniem § 4 przedmiotowego rozporządzenia wpis od odwołania zwraca się jedynie w razie zwrotu odwołania, nie zaś w przypadku odrzucenia odwołania. Kwestia kosztów postępowania jest uregulowana w sposób wyczerpujący w u.p.z.p. i wskazanym wyżej rozporządzeniu. Brakuje zatem podstaw do uzupełniającego lub analogicznego stosowania regulacji zawartej w ustawie z 28.7.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Orzeczono zatem jak na wstępie na podstawie art. 198 fust. 2 u.p.z.p.